

هُوَ النَّاطِقُ بِالْحَقِّ

يا حَيِّدَرُ قَبْلَ عَلِيٍّ ندای الهی را بگوش جان بشنو و لئالی حکمتش را در صدف قلب
مقرّ ده و از ابصار خائنین و سارقین باسم مالکِ یومِ دینِ حفظش نما، صدَقَ اللهُ رَبُّكَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، آنچه در عراق از قلم نیر آفاق اشراق نمود کل ظاهر و از هر
بلدی نعاق مرتفع، سبحان الله بحر علم الهی بکمال اوج ظاهر و موج بیان در هر حین
امام وجوه هویدا از حق بطلب عباد خود را از این فضل اکبر محروم نفرماید، قُلْ
إِلَهِي إِلَهِي نَفْسِي لِحُبِّكَ الْفِدَاءُ وَرُوحِي لِفَضْلِكَ الْفِدَاءُ، عبادت در بیوت بخود مشغول و
تو در سجن اعظم بذکر ایشان مشغول آیا این فضلرا کدام قلم احصا نماید و کدام
ادراک بهوآءِ قربش رسد، هر حرفی از حروفات باب اعظم است از برای موحدین و
متوجهین، لَعَمْرُ اللهِ اگر يك کلمه از کلماتش معانی مستوره در خود را ظاهر فرماید
غافلین ارض طرّا بکلمه مبارکه تُبْنَا إِلَيْكَ يا عَفَّارَ الدُّنُوبِ وَرَجَعْنَا إِلَيْكَ يا سَتَّارَ الْعُيُوبِ
ناطق گردند، كَذَلِكَ أَظْهَرَ مَصْبَاحُ اللهِ نُورَهُ وَالْبَحْرُ الْأَعْظَمُ مَوْجَهُ، طُوبَى لَكَ وَلِمَنْ
وَفِي بَمِثَاقِ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.